

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10¹/₂ kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ceška jubilejska razstava.

Iz Prage. [Izv. dop.]

I.

Letos, dne 6. septembra, bode 100 let, kar je bil cesar Leopold II. v Pragi kronan kraljem češkim. V povabilje te slovesnosti so češki stanovi pripravili gospodarsko-obrtno razstavo, ki je bila svoje vrste prva na kontinentu; nekaj let pozneje bila je njej slična razstava v Parizu. V proslavo stoletnice odpre se obisku letos dne 15. maja v „Kraljevske obori“ pri Pragi v pričujočnosti nadvojvode Karola Ludovika deželna razstava, ki podaja sliko, kako so seveda, znanost, obrtnost in zemljedelstvo v češkem kraljestvu po tridesetletni vojski do naše dobe razvile.

Razstavišče zavzema četrtino Kraljevske obore, ima prostora 360.000¹/₂ metrov in je na 78.000¹/₂ metrih s poslopji za razstavo pokrito. Če gledaš razstavišče s katerekoli blizke višave, vidiš pred seboj mesto palač, graščin, letogradov in paviljonov v taki in toliki arhitektoniški raznolikosti, da si more kaj tacega sanjati le najživahnejša fantazija. Zraven tega pa imajo malodane vse zgradbe stavbinski slog iz dobe češke renesanse, tako da se razstava že po vnanjem kaže kot čisto češka razstava. Vseh zgradb je 107, v zadnjem trenutku pa se postavljata še dva paviljona. Mej temi zgradbami jih je 21 podjetništva razstave. Izložnikov je nad 5.500; mej njimi je blizu 900 Nemcev, ostali so Čehi.

Ceška jubilejska razstava podaja v vsakem oziru verno sliko politiško-narodnega boja in kulturnega napredovanja naroda češkega. Že to, da se ne sme ves češki narod udeležiti te razstave, ampak le „prebivalstvo češke dežele“, razsvetljuje z rezko svetlobo naše politiške razmere. Drugeje napravljajo vlade slične razstave, — v nas pa je inicijativa za njo izšla iz naroda češkega in da bode češki narod pri tem zatemnjen, delalo se je na vso moč, da ne bode razstava značaja češkega. V srečo pa so naši Nemci odpovedali svojo udeležbo, misleč v svoji ošabnosti, da se razstava brez njih nikoli ne izvrši. Na pritisk od zgoraj povabil je upravni odbor pozneje še dvakrat nemške obrtnike za udeležbo, pa na komando iz Praške nemške

kazine bil je vsak Nemec trdo vzdržljiv. Nemško časnikarstvo je mej tem češko razstavo neprenehoma pred svetom poniževalo kot „bubeneški semenj“ (za Kraljevsko oboro namreč leži vasiča Bubenec) in tako so mislili v slepoti svoje ošabnosti, da prav gotovo odvrnejo vso udeležbo bodisi nemškega obrtnika, bodisi pa tudi nemškega popotnika sploh. Ko pa so Nemci videli, kako mogočno raste češko delo ter povsod kaže svoj češki značaj, in kako torej sami sebi na narodno-gospodarski strani v zgubo delajo, počeli so se drug za drugim plaziti h križu ter so prosili — policijskega ravnatelja za posredovanje... Vsled tega se je zadnjega četrtletja oglasilo čez 800 udeležnikov; več se jih ni moglo pripustiti, ker prostora ni bilo in razstavišče je zdaj s poslopji že res prenapolnjeno. Nemci se tu zdaj kažejo samo kot — gostači.

Ceška jubilejska razstava pa ima tudi značaj male svetovne razstave ter se loči posebno od nedavne ogerske razstave s tem, 1.) da je večja od nje; 2.) da si jo je češki narod sam napravil, ogersko razstavo pa je napravila ogerska vlada; 3.) da je na češki razstavi vse domače, tujega torej ni nič, — na ogerski razstavi pa je bila velika množina tujih tvejk (posebno Dunajskih), in sicer z najlepšim blagom zastopanih in tako je obiskovalstvo tudi češko steklo (grofa Harracha) zmatrало za ogerski proizvod. Madjari sploh znajo izvrstno svet mamiti s svojim velikaštvom in ker razun brutalnosti nima jo nič svojega, dajajo n. pr. ravno zdaj na državne troške tiskati obrazce slovaškega lepega šivanja, katero potlej kot čisto madjarsko reč v svet raztrobljajo.

Ceška jubilejska razstava je torej svoja; ona je delo slovansko, delo naroda, katerega je božja previdnost postavila avstrijskim Slovanom na čelo v nagrado za njegovo pridnost in naidušenje za vse, kar je dobro in lepo. Češko razstavo naj torej po njenem uspehu zmatra ne le vsak avstrijski Slovan, ampak sploh vse Slovanstvo tudi za svojo razstavo in kar torej lepega Slovan na njej zagleda, to bodi tudi njemu v ponos, ker je to delo njegovega brata, katerega uspeh je tudi njegov uspeh. Ker pa ima Slovenec več ko katerikoli drug Slovan uzrok, koristiti se bi iz češkega dela, naj torej posebno Slovenec gleda in zmatra

češko razstavo tudi za svoj moralen uspeh; naj pride in vidi, kako je napredoval češki narod v poslednjih 100 letih na vseh poljih narodnosti in kulture, naj pride in se veseli češkega napredka kot zaščite svojih zaimov in koristij, naj pride in pozna svojega brata ne samo na razstavišči, ampak — kar je še več — tudi v njegovi kmetijski koči!

Istina je, da se mi Slovani med seboj še premalo poznamo in zlasti, da nas Čehe ostalo Slovanstvo najmanj pozna. Če ne bi tega bilo, vse drugače, veliko bolje bi se imele slovanske reči. Zato pravim: Delajmo vse, česar si naši sovražniki v nas ne želé in torej najprvo to, da se bolje poznamo. To je prvi paragraf slovanske solidarnosti, ki mora pred vsem drugim biti izpolnjen.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. maja.

Iz državnega zbora.

Izmej mnogih predlogov, ki so bili stavljeni v zadnji seji državnega zbora, omenjamo nekatere važnejše. Vlada predložila je načrt zakona glede udeležitve države pri uredbi reke Mure za čas od 1892. do konca 1899. leta od Gradca pa do štajersko-ogerske meje. Pichler interpeloval je, da naj se že vendar predloži načrt zakona, ki bi varoval obrtni stan proti zlorabi skladišč in razprodaj. Dr. Peez interpeloval je, da bi se železniški čas razširil tudi na pošte in telegrafe, da bi tako tudi v meščanskem življenji jednotni čas prišel do veljave. Luzzatto in Burgstaller predlagala sta, naj se že tekom l. 1892—93 ustanovi v Trstu italijanska univerza ali vsaj pravna akademija. Marchetti interpeluje, naj bi se tudi učencem gospodarskih šol dale pravice jednoletnih prostovoljcev. V prvem čitanju so se obravnavali: predlog glede revizije konkurznega reda, o načrtu zakona o kartelih, s katerim bi se branil srednji stan. Kmet slabo prodaja, meščan drago kupuje, največ dobička pa vzmemo razni mešetarji, ker imamo povsod tako imenovane „ringe“ za vsako stvar, ki podražujejo vse. Dr. Lueger porabil je to priliko in govoril proti židovskemu kapitalu in proti borzi. Salvadori predlagal je, naj se poviša kongrua za pomočne duhovnike od 300 na 450 gld. Danes bila je zopet seja.

Iz gospodske zbornice.

Justični minister predložil je v gospodski zbornici načrt zakona o izvrševanju konzularnega sod-

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

(Dalje.)

IV.

Teden pred Božičem l. 1870. dalo je malo mesto Genes, v državi New-York, svojim ustanoviteljem in botrom jako ironičen „dementi“. Hud snežen zamet pobelil je bil v sméri vetra vse ulice, vse grniče, vsa zidovja, vse brzovajske kole, divjal okolu te takozvane italijanske naselbine, pobelivši hiše z zelenimi okni, hrul mej velicimi doriškimi lesenimi stolpi pošte in hótela. S ceste dvigale so se štiri glavne cerkve, ravne in temne, njih slabo zidane zvonike uničil je vihar; zraven železnične postaje zdelo se ti je, da čaka nova cerkev metodistov, katera je bila podobna neznanskemu vlakcu, da upreže še nekaj hiš več, da nadaljuje svojo pot v kraj manj neprijeten; pa ponos Genesa, velik zavod Crammer za gospice, kraljeval je še nadalje v glavnem drevoredu z vsem veličastvom dolzega pročelja in svoje kupole. Ni dvomiti precej od

pričetka, da bi bil zavod Crammer javno poslopje; obiskovalec na peronu, lep obraz na oknu, vidijo se lahko prostim očesom iz celega mesta.

Zvižgajoč tovorni vlak ob štirih je dovel samo jednega potnika. Vsprejel ga je voz hótela. Ta pisk, oster in prodiren, stresel je tri gojenke zavoda Crammer, katere so ravno nameravale gostiti se pri slaščičarji, kajti hvalevreden red in uprava spolnjevale ste se samo očitno; mej urami počitka te gospice niso nikakor zametavale malih protirednih obedov, kakor so celo koketirale na način, ki se je jako slabo strinjal s pravili, z moško mladino mesta mej svetim opraviлом, kamor bi morale iti vrh tega s spodbudno pobožnostjo, kakor so tudi, dasi so v razredu dobivale najboljše nauke, vendar iskale zlobne v prepovedanih romanjih. Posledica te dvojne izreje bila je zveza veselih deklet, katere so se dobro razumele in bile v obče plemenite. Ta zveza je delala največjo čast zavodu. Celo slaščičarica, katerej so dolgovali nekaj denarja, slavi la je njih dobro srce in rekla, da jej pogled na tako mladino razveseli dušo, in da je vedno brez premisleka pripravljena podpirati „divjaško“ šolo, katero imajo.

„Štiri je, drage gospice! če se ne vrnemo ob petih k molitvam, bomo zaprte!“ deje največja lahkoživih devic in ustane. Nje energični obrazi n isto tako hladno kakor odločno obnašanje sta odkrile gospodarja. „Ali imaš knjige, Addy?“

Gospica Addy pokazala je z nezadovoljnim obrazom tri knjige, skrite pod suknjo.

— „In zalogo, Karica?“

Gosp. Karica odprla je na pol svoj žep napolnjen s poticami.

— „Vse dobro. Naprej drage, na pot! Pridenite k zaznamku“, dejala je slaščičarici s hladno uljudnostjo; „plačala bom, kadar dobim svoj „trimester“.“

— „Ne Katica“, opomnila je Karica, odpiraje listnico, „pustite mene plačati, name je vrsta!“

— „Nikdar“, zavpije Katica, dvigaje svoje kraljeveke trepalnice, „nikdar! Ko bi ti poslali vse zlato Kalifornije. Naprej, marš!“

Ko je odprla dveri, bi jih skoro podrl piš. Mehko srce slaščičarice bilo je ganeno. — „Bog mi odpusti, otroci, vi ne morete oditi v takem vremenu! Dovolite mi, da raje obvestim zavod in pripravim za Vas ležišče za to noč s svojim salonu.“

stva. Konzularna sodišča bodo izvrševala svoje delovanje brez ozira na to, jeli pravna stvar, katera je predmet njihovega delovanja, zadeva avstrijskega ali pa ogerskega podložnika. Ogerska zbornica je dotični načrt že potrdila in boče za jednako dōbo, namreč 10 let, dobil veljavo v obeh državnih polovicah. Načrt potem razpravlja obširno organizacijo teh konzularnih sodišč.

Iz poljskega kluba.

V zadnji seji poljskega kluba bil je navzoč tudi bivši finančni minister Dunajevski. Zahvalil se je klubu za simpatično izjavo, katero mu je izrazil klub po deputaciji ter rekel, da se strinja z dosedanjim postopanjem kluba in se nadeja, da bode trajno. Po dolgi debati se je potem sklenilo, da se bode klub zavzel za to, da se reforma civilnega postopnega reda hitro dovrši. Po končani klubovi seji zbrali so se poljski poslanci v restavrantu Sacherjevem k banketu, na čast v gospodsko zbornico pozvanemu knezu Czartorskemu.

Nova poljska gimnazija.

Iz Lvova se poroča, da je cesar dovolil ustanovitev nove poljske državne gimnazije s poljskim poučnim jezikom v Podgorzu z začetkom šolskega leta. Poljaki so pač srečnejši od nas Slovencev, ker dobivajo nove učne zavode, nam pa se jemlje še oni, katere smo že imeli, kakor Kranjska spodnja gimnazija, češ, da nam jih ni treba.

Vnanje države.

Obnovljenje trojne zveze.

V merodajnih krogih so sicer preverjeni, da se bode o primernem času zopet obnovila trojna zveza, vendar pa se mora priznati, da je vest, da se je to že zgodilo, neresnična. Tako poroča „Pol. Corr.“.

Kraljica Natalija

je odgovorila na Pasičovo pismo. Pismo je pisano uljudno in daje baje upanje, da se bode dala vsa zadeva uravnati. Na to pismo bode ministerski predsednik imenom vlade odgovoril v pomirljivem zmislu. Vest, katero je prijavil nek madjarski list, da kraljica na noben način ne odneha ter hoče ostati in se udati le sili, je baje izmišljena.

Italijanska zbornica

bila je tudi tretjič, ko bi imela glasovati o resoluciji Cavallottijevi, zopet nesklepčna. Predsednik je to konstatoval obžalovaje, da neso navzočni niti poslanci, ki so podpisali predlog, da se glasuje imenoma. Rekel je: dobro je, da dežela to ve.

Novi davki v Italiji.

Ministerski svet sklenil je, ko je zaslial finančnega ministra predlog, da se proračun o dohodkih zniža za 10 milijonov, da bode predložil v parlamentu novo davčno predlogo, da se uravna ravnotežje. S tem pa se ravna proti programu kabineta, ki si je stavil kot vodilno geslo: Nobenih novih davkov.

Rumunsko zbornico

odprl je kralj predvčeranjem. V nagovoru je poudarjal, da so volitve izpadle ugodno za vlado, ki bode lahko državne interese branila krepko in na koristen način. Naznanil je, da se bode predložil nov carinski tarif, katerega dežela že težko pričakuje. Dela za brambo dežele se bodo, kakor vedno, zapala patriotizmu obeh zbornic. Da se morejo nadaljevati brez zamude, predložile se bodo druge postave, ki so v tesni zvezi z budgetom.

Štrajki.

V renskem in westfalskem okraji je štrajk ponehal in so se delavci morali udati. Razburjenost je zaradi tega velika, mej delavci nasproti voditeljem, ki so podpihovali. Resnejša je stvar v Belgiji. Vlada sicer postopa energično in je zaprla že več voditeljev, kar pa ne pomaga dosti. Iz Nemčije in Francije so sicer došle ponudbe, da se belgijski in-

dustriji za čas štrajka pomaga z doložitvijo premoga, a s tem se ni zlomila moč štrajkujočih. Določanje po morji je težavno, ker so pristaniški delavci se združili s štrajkujočimi rudarji in nečejo skladati premoga, ki bi došel iz Nemčije ali pa z Angleškega.

Podpore rodbinam rezervistov.

Nemškemu državnemu zboru je došel načrt postavbe glede podpor, katere naj bi se dajale rodbinam rezervistov in vojakov, kateri se morajo udeleževati vsakoletnih vaj. Načrt pravi: Najmanjše podpore naj bi bile: za ženo za mesec od maja do konca oktobra po 20 vinarjev, za druge mesece po 30 vinarjev na dan; za druge za podpore upravičene osebe pa po 10 vinarjev na dan. Dovoljene podporne vsote izplačevale naj bi se v tedenskih obrokih naprej.

Odbor proti naseljevanju židov.

Kakor se poroča iz Londona, ustanovili so Rothschild, Montagu in Goldsmith odbor, kateri bi preprečil naseljevanje židov na Angleškem. To je najboljši dokaz, koliko so vredne nekatere platonične izjave o zatiranju židov, katerih se pa končno vendar vsakdo brani.

Dopisi.

Iz Cerkljan 10. maja. [Izv. dop.] Letos imamo hroščovo leto. Množe se vsak dan temni roji, ki po dnevu po drevju, zlasti po hrastih, vrbah in črešnjah sedijo, ob toplih večerih pa frčijo glasno okolu. Škoda, ki nam letos preti, bode velikanska. Pаметen človek, ki vidi, kako škodljiv je hrošč in kako malo more posamičnik opraviti proti njemu, bode pač z največjim veseljem pozdravljal ukrepe županov, ki dajo podporo hroščev uničevalcem, mej katerimi so tudi naši šolarji.

Slučajno došel nam je zadnji „Domoljub“ (?) v roke, v njem našli smo dopis iz Cerkljan in v tistem tudi opazko, s katero se dopisnik srdi nad našim brzogovnim pozdravom v „Slov. Narodu“, katerega smo odposlali v Ljubljano povodom sročnega izida zadnjih mestnih volitev. Isti dopis prinesel je že preteklo soboto „Slovenec“.

Na nepotrebnosti ta naskok odgovarjamo pač sledeče: Kdor je pisal ta dopis, pisal ga je skoro gotovo bolj na svojo roko in v svojem imenu, česar mi nismo storili, ko smo brzogov odposlali. Cerkljanom se pač ni treba bati, pokazati jasnega lica, ker imamo, hvala Bogu, še dovolj razsodnosti in zdrave pameti. Ljubljanske razmere so sicer res obžalovanja vredne, ali še bolj obžalovanja vredni pa so oni, ki so jih prouzročili. Fanatični vrstniki trudili so se v blato pogaziti naše najveljavnejše in najodločnejše ter zaslužene moze, ki so v borbi za prospeh tlačenega našega naroda osiveli; napadal jih je osobito prenapihneni urednik „Domoljuba“, katerega vedenje nam nikakor ne dopada. Kakšne zasluge si je omenjeni gospod že stekel za narodno našo stvar? Na dan ž njimi, da bomo prepričani in vedili ceniti njegove zasluge. Dubovščina in po svetna naša inteligencija ostro obsojati tako rogoviljenje, ker je v kvar narodni naši stvari, zlasti ob periferiji in slabo upliva na mnenje preprostega naroda našega.

To so uzroki, ki so nas naudali z veseljem, in odkritosrčno rečeno: mi smo se radovali poraza teh najetih nebodijhtreba, kar s tem dopisom še enkrat slovesno potrjujemo. Ne bomo več pisali o

tej zadevi. Svobodno pa smo tukaj izrazili svojo misel. Sapienti sat!

Iz Logatec, v maji. [Izv. dop.] Slabo kaže, gosp. urednik, „to stran gozda“ letošnje pomladansko vreme! Jedva je odnesel sibirake svoje peté letošnje severne zime odurni sneg, že je skočil izza južnega vogla burkasti dež in začel udrihati po zemlji in ljudeh, kakor primojduševsko-robot Izanc po svojem remelnastem kljusetu, ne da bi se brigal, mu li dela — „pravico ali krivico“, češ: saj ne bo „tožbe vzdignil proti meni!“ ... Pa bi tudi nič ne pomagalo znašati se nad tem — dežjem, ali pa nad takim Izancem, in zato se tudi jaz danes ne bom kaj več znašal nad njima!

Kar se tiče letošnje spomladi prvih dveh tretjin, se pač ne dá reči, da ste bili za kmetovalca ugodni, torej preostaje k večjemu še upanje, da bode zadnja tretjina popravila škodo, če se sploh še popraviti da! — Vse drugače pa je pri naši „turnski“ uri! Ta se pa ne bode nikdar popravila, če bi se človek še tolikokrat pridušil ali pa jo rotill! Zaradi tega tudi nemam upanja, da bi jo „popravil“ n. pr. tak, ki bi jo, recimo, iz turna vrgel. Pa za liter vina bi mu ipak dal, kdor bi jo „kuriral“, naj jej že potem makari „pušča“ ali pa ji dá „notri“ cel „pisker — himberabgusa“ kar „mit Essig und Oel“, — grom in strela.

Kakor sploh drugod, končana je tudi v nas že davno ljudska štev, ki je zahtevala pri sestavi obilega časa in truda ne le političnemu, nego tudi občinskim uradom, kamo li, da bi ne bilo delo pobralo dokaj denarja iz okrajne blagajnice i. dr. Kdor pozna ta političski okraj v njega razsežnosti in tu in tam neugodnej legi, se seveda ne bode čudil tem in enakim bremenom. — Dobro pač, da bode zdaj s to „zabavo“ mir — celih deset let; dasi ne trdim, da je nekaterim donesla prepičel zaslužek, drugim zopet prijeten in hvaležen spomin nanjo! Nego, kaj družega bi trdil, a — stopiva k sklepu rajše še k našemu Gornjelogaškemu — „Bralnemu klubu“! ... ki se je rodil z letošnje pomladi prvim nastopom in stopil takoj (seveda zdaj še brez vsakeršnih pravil) v kolo onih faktorjev narodnega društvenega življenja, ki jim je neodvisnost in korist društvene stvari pred vsem na programu, a za tem stoprav kakšna druga, no — primerna radikalna točka.

Udov šteje klub do zdaj 14, polagoma bode se to število povečalo do 20 in več. Naročen je pa na naslednje liste: „Slov. Narod“, „Brus“, „Edinost“, „Slovenec“ (z „Domoljubom“) ter „Neue freie Presse“, dočim ga podpira znani tukajšnji vrli narodnjak gosp. Ig. G-r z listom „Nova Soča“; prostor pa je prepustil na razpolago tukajšnji posestnik in trgovec g. J. Lssi. Obema: Srčna hvala!

Ko doseže število udov 15, sestavila se bodo pravila v potrjenje in klub jel bode delovati kot odločno narodno društvo, kar seveda ne bo — greh! — n. —

Domače stvari.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v petek 15. dan maja 1891,

— Pa njeno uljudno ponudbo preupil je zbor slabih, zadušeni krikov, mej tem, ko so deklice, roka v roki, nadaljevale skozi vihar svojo pot.

Ta kratki decemberski dan, katerega ni obsevalo zahajajoče solnce, bližal se je svojemu koncu; noč se je že delala, in zrak bil je zgoščen snežnimi kolobarji. Nekaj poti zmagovale sta jih mladost in veselje; ko so pa skušale prehoditi polje, da bi prerezale ovinke glavne ceste, upal jim je pogum in vedno redkeje se je čul njih smeh. Ko so prišle zopet na cesto, niso mogle več.

„Ustavimo se v prvi hiši“, omeni Karica.

— „Ker je prva hiša“, deje Addy s porednim pogledom, kateri je zardil tovaršico, katera bi jo izdala že poprej, da bi se videla v rastočej temi, „ker je prva hiša gospoda Robinsona.“

— „Da,“ poprime ironično velika Kati, „ti bi rada bila spremljevana od svojega drazega M. Harryja, da naj nas opraviči, seveda, v imenu staršev, kateri naj bi imeli pravico zahtevati našo zahvalnost. Kakor hočeš! Jaz grem nazaj, kakor sem odšla, skozi okno ali pa nikakor ne!“

Planila je kakor sokol na Karico, katera se je hotela usesti, pripravljena na jok, na rob jarka,

trdo jo potresla in rekla na kratko: — „Vi bode te takoj zaspali!“, . Tiho, kaj je to? .“

Začuli so se zvončki sanij. V temi bližale so se sani proti njim. — „Povesite glave, drage, če nas kdo spozna, smo zgubljene!“

A glas čisto neznan, prijetno tresoč se in inache dobrohōten, vprašal je, če ni sredstva, pomoči tej očitno v snegu zgubljeni družbi. Nejasno razložile so dekleta človeka zavitega v kožuh in obraz na pol skrit pod kučmo istotako iz kožuhovine, kateri je dal videti samo par dolzih brk in dva živa očesa. Te gospice verujoč na nebesko pomoč, vsprejele so radostno ponudbo stopiti v voz. — „Kam Vas naj peljem?“ vpraša neznanec.

Posvetovala so se tiho, potem reče Kati odločno: „V zavod!“

Sani so begale tiho do vrh hriba. Ko so se dolgi zidovi iz opek slikali v senci, ustavi tujec konje. — „Vi poznate boljše ceste ko jaz“, deje, „kje morate vstopiti?“

„Skozi zadnje okno“, odgovori Kati s karakteristično prostodušnostjo. „Razumejem“, odgovori tujec, skoči na tla in priveže zvonce pri konjih. — „Sedaj se lahko približamo kolikor hočete.“

Poleg zidovja prišli so slednjič nekoliko metrov od napominanega okna. Neznanec pomore dekletom izstopiti. Komaj razločen odsev snega dovolil mu je vendar razločiti od blizu vsako izmed njih, in tudi one opazale so ga istotako dostojno ali pazno. Ko jim je ponudil pomoč pri kočljivem uplazenju, šepetali so trije ljubi glasovi: — „Hvala, lahko noč!“ dve mračni podobi iginili sta, jedna sama ostala je zadi, da bi to videl, prižgal si je tujec ogenj, da užge smodko. V trenutku, ko je gorela luč, videl je rjavokodro glavo Katice, ukusno obrobjeno, skozi okno. Počasi je gorela žveplenka mej njegovimi prsti, ali prehitro po njegovem mnenji. Katika smejala se je poredno; ona je spoznala slabo zvi-jačo; saj vendar ni bila zastoj prva v svojem razredu?

Vihar se je poleg, solnce je veselo obsevalo učno dvorano drugo jutro, ko je gospica Kati van Corlear, katere prostor je bil pri oknu, dela roko na svoje srce zelo patetično. — „On je prišel“ pošepetala je tiho in vsihičeno na uho Karici, svoje sosedici.

— „Kdo pa?“ vpraša Karica, ki ni vedela nikdar, ako ona govori resno. (Dalje prih.)

ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Oznaniła predsedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo o rezultatu letošnjih dopolnitvenih volitev za mestni zastop. III. Finančnega odseka poročilo a) o računskih zaključkih mestne klavnice in mestne loterijske posojilne zaklade; b) ob izplačilu dovoljenega mestnega prispevka za gradnjo novega deželnega gledališča in o zvišanji tega prispevka. IV. Stavbinskega odseka poročilo glede preložitve Tržaške ceste. V. Klavničnega ravateljstva poročilo glede razširjenja upravnega poslopja klavničnega in male klavnice. VI. Občinskega svetovalca Antona Kleina samostalni predlog o redu za skladišča drv.

— (Namestnik vitez Rinaldini v Trstu) imenovan je tajnim svetnikom.

— (Imenovanje.) Poštni oskrbnik dr. Dominik Sartori imenovan je višjim poštnim oskrbnikom v Celji.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je po blagorodni g. Heleni Bevk-ovi došla zdatna zbirka slovenskih knjig. — Pripislanino — peti dar iz Litijaške doline — hvaležno vsprejemajoč zatrjujemo, da bodo uprav te izključno nabožne knjige utrjevale mej naš narod oni blagi čut, ki nam je Slovincem prirojena tako draga lastnina — verski čut.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Čujte, čujte!) Večerni „Il Piccolo“ z dne 6. t. m. javlja, da je Tržaška policija prijela „hrvatskega agitatorja“, ker je na ulici več prijateljem hrvatsk časopis na glas čital. To je zares grozno zlodejstvo!

— (Sole na Koroškem.) Tako je naslov knjižici, ki jo je izdalo in založilo „Katol. pol. in gospod. društvo za Slovence na Koroškem“, tiskalapa „Narodna tiskarna“ v Ljubljani. Knjižica razpravlja v deloma poljudni obliki žalostne šolske razmere naših koroških bratov. Glavni del so trije članki, katere smo objavili v našem listu: „Naj-novejša pridobitev koroških Slovencev na polji narodnega šolstva“, „Učitelji slovenskih otrok na koroških šolah“ in „Kaj je storiti koroškim Slovincem, da si priboré dobro urejene ljudske ali narodne šole?“ Tem člankom je pridejan kratek uvod, ki razjasnuje potrebo slovenskih šol in pobija nasprotne nazore. Na konci knjižice pa se nahaja prav praktično in jasno sestavljen „Pouk, kako je treba sestavljati prošnje na visoko c. kr. ministerstvo in na gospode državne poslance.“ Vsa knjižica obseza 68 strani in 2 tabeli in je gosp. pisatelj jo z velikim trudom sestavil prav vestno. Namenjena je priprostemu narodu slovenskemu na Koroškem v probujenje in pojasnenje žalostnih šolskih razmer na Koroškem. Razprodajala se ne bode, ako bi pa kdo izven Koroške želel knjižico naročiti, naj se slobodno obrne v Celovec do društva, ki jo je izdalo, in rado mu bode postreglo. Danes imelo je društvo svoj občni zbor v Celovci, o katerem pričakujemo poročila. Izrekamo le srčno željo, da bi vrlo društvo doseglo popolnoma namen, ki ga je imelo pred očmi, ko se je odločilo izdati omenjeno knjižico.

— („Vrtec“) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 5. številki nastopno vsebino: Majnik. (A. Pin.) — Naša Jvanka. — Sirotka. — Kako se je poboljšal Gomérčev Markec. — Mrtvemu kanarčku. (Fr. Krek.) — Iz spominov na babico. — Vzpomladi. — Mala kuharica. — Ovca in bik. — Od kod li to? (Lujiza Pesjakova.) — Valilnice za take ptice, ki si delajo gnezda po duplih in votlinah. — Naša koklja „kokodajs“. — Listje in cvetje.

— (Izžrebani porotniki) za drugo porotno zasedanje v Ljubljani, katero prične 8. dne junija: Glavni porotniki so gg.: Josip Juvan, hišni posestnik v Ljubljani; Fran Mayer, zlatoklep v Ljubljani; Henrik baron Lazarini, graščak v Smeledniku; Ivan Adamič, posestnik v Dolenjem Blatu; Fran Piškur, hišni posestnik v Ljubljani; Lovro Belič, kovač v Ljubljani; Karol Ahčin, hranilnični kancelist v Ljubljani; Jurij Kunčič, trgovec z usnjem in hišni posestnik v Ljubljani; Jakob Korošec, suknostrižec v Ljubljani; Toma Pavšlar ml., posestnik mlina v Kranji; Fran Kunstelj, hišni posestnik v Ljubljani; Karol Kotnik, posestnik v Mirkah pri Vrhniki; Ferdo Schmitt, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Leopold baron Lichtenberg, hišni posestnik in deželni poslanec v Ljubljani; Fran Goršič, izdelovatelj orgelj in hišni posestnik v Ljubljani; Alojzij Lenček, trgovec v Ljubljani; Martin Brilej, trgovec na Vrhniki; Fran Štrukelj, trgovec in hišni

posestnik v Ljubljani; Josip Bončar, hišni posestnik in pek v Ljubljani; Tilen Hirschmann, gostilničar in posestnik v Radovljici; Adolf Eberl, pleskar v Ljubljani; Heurik Kenda, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Adolf Hauptmann, pleskar in hišni posestnik v Ljubljani; Viktor Recher, hišni posestnik v Ljubljani; Ivan Tomšič, posestnik v Hribu pri Vrhniki; Ivan Majaron, posestnik v Borovnici; Ernest Stöckl, trgovec v Ljubljani; Srečko Noll, klepar v Ljubljani; Ferdo Omejec, oficijal deželne blagajnice v Ljubljani; Albin Slitscher, trgovec v Ljubljani; Fran Pilko, ključavničarski mojster v Ljubljani; Ivan Turk, hišni posestnik v Ljubljani; Ivan Kobal, posestnik v Cerkovski Vasi pri Logatci; Ferdo Souvan, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Ivan Goetz, hišni posestnik v Ljubljani; Alojzij Krenner, hišni posestnik in tovarnar v Škofjiloki. Namestniki: Alojzij Kajzel, knjigovodja; Ivan Marolt, hišni posestnik in krčmar; Anton Košir, jermenar in tobolčar; Ivan Česnik, komi; Ivan Kordik, poslovođa; Ivan Pristov, komi; Josip Bukovnik, frizér; Fran Berzín, pek; Josip Zupančič, odvetniški koncipijent, — vsi v Ljubljani.

— (Ognjegasno društvo v Dolenji Šiški) priredi ustanovno slavnost v korist svoji blagajnici za napravo še potrebnega orodja i. t. d. s prijaznim sodelovanjem slavnega pevskega društva „Slavec“, Šišenske čitalnice, vojaške kapele c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17, in Domžalske godbe dne 24. maja 1891. Dopoldanski vspeored: a) Točno ob 9. uri odhod ognjegasnih društev od nekdanjega vežbališča pri „Koloseji“ z Domžalsko godbo v Šiško. b) Pozdrav čast. gostov pred županstvom. c) Ob 10. uri sv. maša v podružni cerkvi v Šiški. (Pri sv. maši poje Šišenski mešani zbor.) d) Od 11. do polu 1. ure koncert Domžalske godbe pri Koslerji. Popoldanski vspeored: 1. Bendl: „Svoji k svojim“, moški zbor s čvetospevom; poje „Slavec“. 2. Slavnostni govor g. J. C. Juvančiča. 3. Dr. G. Ipavec: „Pozdrav“, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. 4. Nedvéd: „Ljubezen in spomlad“, moški zbor s tenor-solom; poje „Slavec“. 5. I. Leban: „Slovo domovini“, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. 6. F. S. Vilhar: „Slavjanska“, moški zbor, poje „Slavec“. 7. Dr. G. Ipavec: „Lahko noč“, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. Mej posameznimi točkami vspeoreda svira vojaška godba pešpolka baron Kuhn št. 17. Kegljanje za dobitke prične se v nedeljo 17. maja jutraj pri Koslerji in zaključi dne 24. maja zvečer ob 8. uri. Dobitki so: I. cekin; II. 4 gld.; III. 3 gld.; IV. 1 gld.; V. 2 gld. (za največ serij); VI. Šaljivi dobitki. Serija treh lučajev velja 10 kr. Reditelja: gg. H. Eberl in Zajic. Pričetek ob 3. uri. Vstopnina za osebo 20 kr. — Otroci plačajo po 10 kr. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Čast. člani ognjegasnih društev v društveni opravi so vstopnine prosti. K obilni udeležbi vabi najljubnejše za odbor ognjegasnega društva v Dolenji Šiški: J. C. Juvančič, stotnik, P. Keršič, blagajnik, V. Maurer, tajnik.

— (Cirkus Amato,) ki se je ušotoril v Lartmanovem drevoredu, odlikuje se po mnogobrojnem izvrstnem osebju in po lepih, jako dobro šolanih konjih. Predstave imajo mnogo zanimivih točk, in so vedno dobro obiskane, dasi vreme ni baš ugodno. Danes bode posebno odlična slavnostna predstava, kakeršne se prirejajo vsak teden po vseh večjih mestih kot sestanek (rendezvous) boljše stanovniške družbe in elegantnega občinstva z osebito v to svrhu izbranimi glavnimi točkami bogatega cirkusovega repertoara z največjim uspehom.

— (Samomor.) Kakor čitamo v uradnem listu, vzletel je preteklo sredo 27letni medicinec Fran Jančar, bivajoč v Smihovu (v Pragi), rodом z Breznice na Gorenjskem, toliko morfijuma, da je kmalu umrl. Nagib samomoru neznan.

— (Iz Celja:) Tukajšnji mešan in mestni odbornik, Josip Jellenz jun., se je danes umoril. Kakor se govori, zgubil je v svoji kupčiji par tisoč goldinarjev. To si je tako k srci vzletel, da je šel pod streho, se dvakrat v prsi ustrelil, a ko še ni bil mrtev, obesil se je. Samomorilec je iz premožne obitelji in njegov samomor napravil je splošno senzacijo.

— (V Trbovljah) zavozil je preteklo noč kurirni vlak v tovarne voze, stoječe na glavnem tiru. Ker je kurirni vlak hitro vozil in je prepozno dobil znamenje, zaletel se je s precejšnjo silo v vozove, katerih sta dva popolnoma zdrobljena. Stroj kurirnega vlaka je tudi močno poškodovan.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. maja. Po zagotovitvi tukajšnjega ruskega veleposlaništva je carjeviča rana neznatna. Misli se, da je to jednak slučaj, kakor pred dvema letoma atentat na japonskega naučnega ministra. Kdor se pri pohodu tempeljskega ozemlja v Kitaji ne ravna strogo po določenih ceremonijah, je v nevarnosti, da ga fanatični tempeljski sluge napadejo. Najbrže je tudi v tem slučaju tempeljsk sluga carjeviča napal.

Budimpešta 12. maja. V velikem vojaškem skladišču v Budimu nastal danes velik požar. Več sto kvintalov sena in slame zaradi silne vročine in dima ni možno rešiti.

Kolonj 12. maja. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Peterburga: Generalni guverner Kuropatkin iztiral je vse žide iz Transkaspije. Iz Kijeva iztirali so tudi židovske godce.

Lisbona 12. maja. Danes po noči razpočila se je dinamiška patrona pred vrati notranjega ministerstva, ne da bi bila kaj škode naredila.

Peterburg 13. maja. Oficijalno: Velikega kneza prestolonaslednika v japonskem mestu Otsu dne 11. t. m. podčinjeni policijski agent s sablo ranil. Zlodejec hotel usekati še drugič, a ga je grški princ Jurij s palico pobil. Rana je lahka in ne prouzročuje skrbi. Prestolonaslednik sam bržjavil in pomiril carja in carico o svojem zdravju. Carjevič namerava nadaljevati potovanje, ne da bi se program kaj izpremenil.

Pariz 13. maja. Louis Napoleon semkaj došel in misli tu ostati teden dni.

Lisbona 13. maja. Kriza še traje. Jutri izda se dekret, s katerim se proglasi bankovec prisilni kurz.

Razne vesti.

* (Vlak iz Srbije k razstavi v Prago.) Zabavno društvo „Lumir“ priredi posebni vlak, ki bode iz Belega grada dospel v Prago k razstavi dne 19. t. m. ter je to naznanil mestnemu svetu Praškemu. Ta je odgovoril, da bodejo bratje srbski srčno vsprejeti v Pragi in da se bode preskrbeli vse potrebno zaradi stanovanj.

* (Izgredi proti židom) še neso prenehali na otoku Krfu. Od 14. aprila naprej se židje ne upajo prikazati na ulici, le jutraj prav zgodaj smejo zapustiti hiše, da nakupijo živil. Od 23. aprila so že vse sinagoge zaprte. Necega mrtvega žida mogli so še le tretji dan pokopati, a moralo je 20 vojakov spremljati pogreb. Ljudstvo se obnaša sovražno proti židom, in domači vojaki drže z druhaljo. Večkrat so ljudje poskusili že zažgati židovski del mesta s tem, da so s petroljem namočene cunje pribili na vrata in je zažgali.

* (Predrzní cigani.) Blizu Dabreczina hoteli so cigani oropati neko na cesti stoječo hišo. Ker se je posestnik branil, obkolili so hišo od vseh strani. Bilo jih je 6 voz. Nek sosed prišel je na klicanje na pomoč, a cigani, ki so bili oboroženi s puškami, prepodili so ga. Vrnil se je s stolnim sodnikom in 7 pandurji, ki so napadli cigansko druhal, ter jo konečno premagali. Več jih je ranjenih, posestnik hiše celo nevarno.

* (Ženski strajk.) Vzpodbudni vzgled moških štrajkujočih, pognal je kali svoje tudi med nežnim spolom in v mestu Bilbavu lotile so se velicega strajka — kuharice in dojlje. Ker so kapitalistom in njih obitelji té ženske najbolj potrebne, dovolile so se jim vse terjatve, katere so stavile. Žal, da iz došlih poročil ni razvideti, so-li dojlje tudi zahtevale osemurnega dela na dan.

* (Hitra vožnja.) Ekspresni vlak kanadske Pacific-železnice prevozil je 2900 milj dolgo progo od Vancouverja do Montreala v 3 dneh in 17 urah. Do zdaj potrebovalo se je za isti pot 6½ do 7 dni. Ta železnica bode odslej za Japan in Kitajsko namenjena angleško pošto z isto hitrostjo vozila tja in nazaj.

* (Nezgoda v cirkusu.) V Tiffinu v državi Ohio v severni Ameriki podrl se je vsled viharja velik šotor, pod katerim je bil cirkus. Mej gledalci nastala je velika zmešnjava in strah. Mnogo žensk in otrok je bilo zmečkanih, druge osebe bile so ubite ali ranjene po drogih šotora. Lahko ranjenih pa je valed silne gneče prav veliko.

* (Veliki požari.) Železniška postaja Otenesse v zedinjenih državah ameriških pogorela je povsem in tudi na stotine železniških vagonov, katerih niso mogli pravočasno odpeljati. — V Londonu zapalil je nekdo bajé iz zlobnosti veliko skladišče drv. Ogenj se je hitro razširil in uničil mnogo hiš v okolici. Na stotine ljudij je brez stanovanja.

* (Samomor.) Lord James Douglas, sin markiza Duensberry prerazal si je vrat v „Euston-Hotelu“ v Londonu. Bržkone se mu je zmešalo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:
 12. maja:
 Pri **Mališi:** Kuffel, Löwy, Reiter, Winter, Schwarz
 z Dunaja. — Cora iz Trsta. — Župnik iz Logatca. —
 Hochstätter iz Budimpešte.

Pri **Slonu:** Vit. Kropatschek, vit. Millwin, Müllera,
 Keida, Jakobljevic, Baldauf s hčerjo, Wuchler, Hitzber-
 ger iz Grada. — Černe iz Maribora. — Tasse iz Monako-
 vega. — Sattler, Fischer, Cech, Weiss, Hoffmann, Rak z
 Dunaja. — Kaleari iz Škofje Loke. — Koss iz Maribora.
 Gessner iz Stuttgarta. — Himmelbauer iz Gorice. — Gold-
 schmid iz Trsta. — Domladisch s hčerjo iz Ilirske Bistrice.
 Lapajne iz Idrije.

Umrli so v Ljubljani:
 11. maja: Pavla Bischof, pomožnega uradnika hči
 11 mes., Krakovske ulice št. 27, pljučnica.
 12. maja: Franca Orebnik, gostija, 49 let, Kravja do-
 lina št. 11, otrpnenje možgan.
 13. maja: Alojzija Jevc, hišnega posestnika hči, 10
 mes., Črna vas št. 50, Canervs Rahitis.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 13. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 50	Špeh povejen, kgr.	64
Rež,	5 36	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 87	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 50	Mleko, liter	10
Ajda,	5 36	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 20	Telečje	56
Koruz,	5 50	Svinjsko	66
Krompir,	2 77	Koštrunovo	40
Leča,	9	Pišane.	60
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 78
Maslo,	88	Slama,	2 23
Mast,	68	Drva, trda, 4 metr.	6 60
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
12. maja	7. zjutraj.	734.8 mm.	13.0° C	sl. svz.	d. jas.	3.60 mm.
	2. popol.	734.6 mm.	21.4° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	735.8 mm.	15.8° C	brezv.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 16.7°, za 3.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.75	91.80
Srebrna renta	91.75	91.70
Zlata renta	110.40	110.05
5% marčna renta	102.10	102.15
Akcije narodne banke	1000	998
Kreditne akcije	297.50	297.75
London	118.60	118.60
Napol.	9.85 1/2	9.36 1/2
C. kr. cekini	5.55	5.55
Nemške marke	57.82 1/2	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	104	05
Ogerska papirna renta 5%	101	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	229

Na najnovejši in najboljši način
 umetne (33—34)
zobe in zobovja
 ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
 vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
 zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
 poleg Hradskega (čevlarskega) mostu, I. nadstropje.

Zahvala.

Za obile izkaze srčnega sočutja mej bole-
 nijo in ob smrti nepozabljivega brata

Edvarda Fröhlich-a

za krasne vence in za spremstvo k zadnjemu po-
 šitku tako rano umrlega rajnika, izrekam vsem
 sorodnikom, prijateljem in znancem najsrčnejše
 zahvalo.

(405)
Teodor Fröhlich
 v imenu starišev, bratov in sester.

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen
 na ilustriran
 „Kmetovalec“ s priložo „Vrtnar“, pošlje naj svoj
 naslov c. kr. kmetijski družbi Kranjski v Ljubljani, katera
 mu doloži prvo številko brezplačno in iz katere more
 spredeti, da je list neobhodno potreben za vsakega na-
 prednega slovenskega gospodarja. (60—30)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revol-
 verje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo
 streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-
 skušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z
 znamko tega zavoda. (175—20)

za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške
 popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Pekarija pri Koširji
 v Ljubljani, na Starem trgu
 priporoča se najuljudnejše častitemu p. n. občinstvu za kupova-
 nje raznovrstnega kruha, kakor tudi za peko domačega
 kruha, potvie i. t. d. po nizki ceni.
 Usaja se vsak dan zjutraj ob 7. uri.
 Peče se trikrat na dan. (385—2)

„THE GRESHAM“
 zavarovalno društvo za življenje v Londonu.
 Filijala za Avstrijo: Dunaj, I., Giselastrasse 1
 Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz
 št. 1, v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.
 Društvena aktiva dne 30. junija 1890. frank. 111,610.613.—
 Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1890. „ 20,084.349.—
 Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru-
 štva (1848) „ 234,804.082.—
 V poslednji dvanajstmesecni poslovalni periodi uložilo se je pri
 društvu za „ 55,985.275.—
 novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka
 društva na uloženi ponudbah „ 1,666,812.555.—
 Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za
 predloge daje brezplačno
 Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
 pri **Guidu Zeschkotu.** (189—3)

Št. 968. **Natečaj.** (394—2)

V zmislu sklepa občinskega sveta z dne 27. aprila 1891 raz-
 pisuje se natečaj za mesto
občinskega zemljemerca
 kojemu bo nalog izmeriti in preceniti občinska zemljišča v vseh
 župnijah, kjer se leta 1882. neso izmerila ali pa samo deloma, in to
 proti letni nagradi gld. 900.—
 Prosilci imajo uložiti prošnje svoje pri podpisnem načelstvu
 do 15. junija 1891 ter dokazati sposobnost svojo za takšna
 opravila, svoje nauke, dosedanje prakso i. t. d.
 Uradni jezik te občine je hrvatski.
Načelstvo občine Kastav
 dne 8. maja 1891.
 Za načelnika: **Dukić** l. r.

450 m² masivnih parketnih desčic
 deloma po 50 cm dolgih, 10 cm širokih, deloma po 40 cm dolgih in 8 cm
 širokih; okolo
150 m² masivnih parketnih tablic
 prodam po nizki ceni. — V zalogi imam tudi
1500 kg kúmene.
 Natančnejša pojasnila daje **Fran Koman**, pošta Gorenja vas,
 nad Škofjo Loko. (404—1)

URE
 za darila pri birmi
 priporoča
 v veliki izbiri in po nizki ceni
FRIDERIK HOFFMANN
 na Dunajski cesti št. 16. (379—3)

L. MIKUSCH
 v LJUBLJANI.
 Mestni trg 15
 priporoča skrbno izdelane
solnčnike **dežnike**
 jednostavno in elegantno narejene, iz solidnega blaga v največji
 izbiri in
 po čudovito niskih cenah.
Kostumski solnčniki, prevlake in poprave
 se dobro in po ceni izvrše.
 Naročila po pošti se hitro izvrše proti povzetju.
 Prodajalcem na drobno so obširni ceniki na zahtevanje na raz-
 polago. (226—8)